

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อออบกอบบาร์ต ในเวลานี้ลูกๆ กลับมาเป็นผู้ช่วยของพ่อ เพียงบาร์ตเท่านั้นที่เป็นดินแดนเก่าแก่โบราณ

คำถาม: เรื่องเล็กๆ น้อยๆ อะไรที่ขัดขวางลูกจากการปีนขึ้นไปสู่จุดหมายปลายทางที่สูง

คำตอบ: ถ้ามีความสนใจในสิ่งใดแม้แต่น้อยนิด ถ้าลูกไม่มีทัศนคติที่เป็นอิสระจากการดึงดูด ถ้าสติปัญญาของลูกยังยุ่งอยู่กับการใส่เสื้อผ้าดี ๆ หรือกินอาหารดี ๆ แล้ว สิ่งเหล่านั้นจะขัดขวางลูกจากการไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูง เหตุนี้เองบาบาพูดว่า ลูกๆ จะมีความเรียบง่าย ลูกต้องลืมทุกสิ่ง แม้กระทั่งร่างกายของลูกก็ไม่ควรจดจำ

โอสมิธาติ ได้อธิบายให้กับลูกแล้วว่าบาร์ตนี้คือดินแดนที่ไม่สูญสลาย และชื่อดั้งเดิมคือบาร์ต ชื่อฮินดูสถานได้มาในภายหลัง บาร์ตได้ชื่อว่าเป็นดินแดนทางจิต เป็นดินแดนเก่าแก่โบราณ เมื่อมีแผ่นดินบาร์ตในโลกใหม่ ไม่มีแผ่นดินอื่น ๆ เลย ศาสนาหลักคืออิสลาม พุทธ และคริสต์ เวลานี้มีแผ่นดินมากมาย บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย ได้ชื่อว่าเป็น สวรรค์ (heaven, swarg) ในโลกใหม่มีเพียงแผ่นดินเดียวของบาร์ตเท่านั้น ผู้สร้างโลกใหม่คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างสวรรค์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อผู้คนของบาร์ตรู้ว่าบาร์ตนี้คือดินแดนที่ไม่สูญสลาย บาร์ตคือสวรรค์ เมื่อใครตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาไปสวรรค์แล้วราวกับว่าสวรรค์อยู่ข้างบน ในอดีตเวลา พวกเขาแสดงภาพสวรรค์อยู่บนเพดาน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใครว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามบาร์ตไม่ได้เป็นสวรรค์อีกต่อไปแล้ว เวลานี้คืออนรก นี่คือการไม่รู้ มีอยู่สองสิ่ง: ความรู้และความไม่รู้ ความรู้ได้ชื่อว่าเป็นกลางวันและความไม่รู้เป็นกลางคืน กล่าวกันว่า “ความสว่างที่สุดและความมืดที่สุด” ความสว่างหมายถึงการขึ้นและความมืดหมายถึงการตก ผู้คนไปดูพระอาทิตย์ตกแต่นั้นคือเรื่องที่มีชีวิตจำกัด สำหรับสิ่งนี้มีคำกล่าวว่า: กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา บราห์มาคือพ่อของผู้คน ดังนั้น แนนอนท่านคือพ่อของผู้คนทั้งหมด เมื่อสัทกูรูให้น้ำมันแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป ไม่มีใครในโลกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่คือการรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ ลูกต้องการความรู้จากพ่อ พระเจ้าแห่งสวรรค์สำหรับสวรรค์ มีเพลงร้องไว้ว่า: พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นท่านคือครู พ่อจึงได้ชื่อว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกได้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม้กระทั่งศรีกฤษณะก็ไม่สามารถได้ชื่อเช่นนั้น พ่อของทุกคนคือหนึ่งเดียว ศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นพ่อของทุกคน เมื่อเขาเติบโตขึ้นและแต่งงานเขาก็กลายเป็นพ่อของลูกหนึ่งหรือสองคน ราเตและกฤษณะเรียกว่าเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชาย มีเวลาที่เขาต้องแต่งงานกัน หลังจากแต่งงานแล้วพวกเขาก็กลายเป็นพ่อแม่ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า พ่อของโลก เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า พ่อของโลก ซิบบาบาไม่สามารถเรียกว่าเป็นปู่ทวด ปู่ทวดคือประชาบิดา บราห์มา ต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ปรากฏออกมาจากท่าน ผู้เดียวนั้นคือพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตน พ่อ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนทั้งหมด บนหนทางบังคับดวงวิญญาณไม่มีตัวตนอยู่ในร่างกายที่เรียกว่าหยาบ ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่เหล่านี้ทั้งหมด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการเขียนบันทึกไว้อย่างถูกต้องแม่นยำในคัมภีร์ใด ๆ พ่อพูดว่า: พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เป็นการส่วนตัว และแล้วความรู้ทั้งหมดนี้ก็หายไป และแล้วเมื่อพ่อมา ท่านให้ความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำ พ่ออธิบายเป็นการส่วนตัวและให้มรดกแก่เพียงลูกๆ เท่านั้น ต่อมาคัมภีร์ถูกสร้างขึ้นมาในภายหลัง คัมภีร์ไม่สามารถถูกสร้างได้อย่างถูกต้องแม่นยำเพราะว่าโลกแห่งสัจจะจะได้จบสิ้นลงและกลายเป็นดินแดนแห่งความห่อหุ้ม ดังนั้นจึงมีเพียงแต่สิ่งที่ไม่จริงเพราะมีเพียงสภาพของการลงมาเท่านั้น ด้วยสัจจะจึงมีสภาพของการขึ้นไป บัณฑิตคือกลางคืน ผู้คนสะดุดพลาดพลั้งไปทั่วในความมืดของกลางคืน พวกเขาเฝ้าแต่กัมภีร์ของเขา มีความมืดสนิทเช่นนั้น ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่สะดุดพลาดพลั้งไปที่นั่นที่นี่ มีการขึ้น (rise) และการตก (fall) ของพระอาทิตย์ที่ลูกๆ ไปดู ลูกๆ เวลานี้ต้องเห็นการขึ้นของพระอาทิตย์แห่งความรู้ มีการขึ้น (rise) ของบาร์ตและการตกต่ำ (downfall) ของบาร์ต บาร์ตจมลงเหมือนกับพระอาทิตย์ ในเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาแสดงให้เห็นว่าเรือของบาร์ตจมลงอย่างไร และแล้วพ่อก็มาและออบกอบเรือของบาร์ต ลูกกำลังออบกอบบาร์ตอีกครั้งหนึ่ง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกส่งคำเชิญออกไปสำหรับนิทรรศการนี้และหัวข้อนั้นคือ “การสร้างโลกใหม่” นั่นถูกต้อง นั่นคือนิทรรศการที่แสดงว่าโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร มีการให้คำอธิบายนี้โดยรูปภาพ ดังนั้นจะเป็นสิ่งที่ดีถ้ายังใช้หัวข้อนี้ต่อเนื่องไป ลูกแสดงให้เห็นว่าโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไรและมีความเจริญรุ่งเรืองของโลกใหม่อย่างไร แนนอนมีการตกต่ำของโลกเก่าและเหตุนี้เองลูกจึงแสดงให้เห็นว่าการเจริญรุ่งเรืองอย่างไร มีเรื่องราวของลูกที่ได้อาณาจักรมาอย่างไรและลูกสูญเสียอาณาจักรไปอย่างไร มีอะไรอยู่ที่นั่นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว นั่นกล่าวได้ว่ามีอาณาจักรของสุริยวงศ์ และแล้วอาณาจักรจันทรวงศ์ได้ก่อตั้งขึ้นมา ผู้คนเหล่านั้นได้รับอาณาจักรจากกันและกัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้อาณาจักรจากผู้อื่นผู้นี้ พวกเขาไม่เข้าใจภาพมันใด เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าลูกเข้าไปในยุคเงินจากยุคทองอย่างไร ลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ อย่างไร นี่คือนับไดของ 84 ชาติ ลูกต้องลงบันไดมาและแล้วจึงขึ้นไป ต้องมีการอธิบายความลับของความตกต่ำว่า: มีความตกต่ำของบาร์ตนานเท่าไรและมีความเจริญรุ่งเรืองของบาร์ตนานเท่าไร ความตกต่ำและความเจริญรุ่งเรืองของผู้คนของบาร์ต ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ที่ว่าจะจูงใจผู้คนอย่างไร และ

ลูกต้องส่งคำเชิญพวกเขาด้วยเช่นกัน “พี่น้องหญิงชายทั้งหลาย” ขอให้มาและทำความเข้าใจ! ก่อนอื่น บอกพวกเขาถึงค่ายก๊อของของพ่อ ควรจะมีบอร์ดที่แสดงค่ายก๊อของบาบาบนบอร์ดนั้น: มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์จากชีพบาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความสุข และความสงบ มหาสมุทรแห่งความเจริญแห่งความเจริญรุ่งเรือง ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดสำหรับทุกคน พ่อของโลก ครูของโลกและครูของโลก และแล้วผู้คนก็จะรู้จักพ่อ ค่ายก๊อของพ่อนั้นแตกต่างจากค่ายก๊อของศรีกฤษณะ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ลูกผู้ที่ไม่ได้แต่ทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดีจะวิ่งไปทั่วตลอดทั้งวัน พวกเขาแม้กระทั่งทำงานทางโลกของเขาและห้องแะตนเองในงานรับใช้ทางจิต นี่คือการรับใช้ของพระเจ้า ถ้าหากลูก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกสาวทั้งหลายต้องอยู่ในงานรับใช้ทางจิตเช่นนั้น ลูกสามารถประกาศชื่อเสียงเป็นอย่างดี ลูกผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ได้รับการหล่อเลี้ยงเป็นอย่างดีมากเพราะคลังสมบัติของชีพบาบาเปี่ยมล้น คลังสมบัติที่ลูกได้รับประทานจากสิ่งนั้นเปี่ยมล้นเสมอและคลังสมบัตินั้นจะจัดความทุกข์ระทมของลูกออกไป ลูกเป็นของสกุลชีวา ท่านคือผู้สร้างและนี่คือสิ่งสร้างของท่าน ชื่อ “บาบูล” (พ่อ) อ่อนหวานมาก ชีวา คือเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ค่ายก๊อของชีพบาบาแตกต่างอย่างชัดเจนโดยสิ้นเชิง เมื่อลูกเขียนคำว่า “ไม่มีตัวตน” พวกเขาคิดว่าท่านไม่มีรูป ชีพบาบา คือผู้ที่เป็นที่รักที่สุด ลูกแน่นอนต้องเขียนว่า ‘ผู้เป็นที่รักที่สุด’ ในเวลานี้พวกเขามีการสู้รบและลูกก็เช่นกันมีการสู้รบ “ชีพักติที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง” ได้มีการจดจำกันมา อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้วาดภาพเทพเทวีพร้อมกับอาวุธและทำให้พวกเขาก้าวร้าวรุนแรง อันที่จริงแล้วลูกได้รับอำนาจการปกครองโลกด้วยการจดจำระลึกถึงและพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของอาวุธ ฯลฯ มีอิทธิพลของแม่น้ำคงคาอย่างมาก ผู้คนมากมายจะได้สัมผัส บนหนทางศักดิ์สิทธิ์พวกเขาเชื่อว่าเมื่อพวกเขาได้รับเอาน้ำจากแม่น้ำคงคา มา พวกเขาสามารถได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติด ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเฝ้าแต่พูดถึงแม่น้ำคงคาที่แผ่ตัว พวกเขาพูดว่าแม่น้ำคงคาออกมาจากตรงที่ลูกศรูกยิงไปตกอยู่ พวกเขาแสดงให้เห็นแม้กระทั่งแม่น้ำคงคาออกมาจากเกามุก (ปากของวัว) ถ้าหากลูกถามพวกเขา พวกเขาจะพูดว่าแม่น้ำคงคาที่แผ่ตัวปรากฏออกมา พวกเขาแสดงให้เห็นแม่น้ำสรัสวตีที่แผ่ตัวที่ตรีเวณี (ที่แม่น้ำสามสายมาบรรจบกัน) พวกเขาแต่งเรื่องราวต่าง ๆ มากมาย ที่มีเพียงสิ่งเดียว เพียงอัลฟาที่เท่านั้นเอง อัลล้าห์มาก่อนตั้งบาอิสท์ (สวรรค์) คู่ดักก่อตั้งสวรรค์ อิศวรก่อตั้งสวรรค์ อันที่จริงแล้ว พระเจ้าคือหนึ่งเดียว พวกเขาตั้งชื่อให้กับท่านต่าง ๆ มากมายในภาษาของตนเอง อย่างไรก็ตาม พวกเขาเข้าใจอย่างแน่นอนว่าพวกเขาได้รับอำนาจการปกครองสวรรค์จากอัลล้าห์ ที่นี้พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะจดจำมรดกของลูกอย่างแน่นอน สิ่งสร้างของผู้สร้างคือสวรรค์ ไม่สามารถกล่าวได้ว่าราม (พระเจ้า) สร้างนรก ผู้คนของบาร์ตไม่รู้ว่าผู้สร้างที่ไม่มีตัวตนเป็นใคร ลูกรู้ว่าผู้สร้างนรกคือราวันที่ผู้คนเผาหุ่นจำลอง ต้นไม้อ่อนของหนทางศักดิ์เติบโตขึ้นอย่างมากในอาณาจักรของราวัน พวกเขาสร้างรูปที่น่ากลัวของราวัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าราวันคือศัตรูของเขา พ่อได้อธิบายว่ามีการขยายตัวออกไปมากมายอย่างยิ่งซึ่งด้วยเหตุนี้เขาจึงทำราวันให้มีร่างกายที่ใหญ่โต ชีพบาบาเป็นเพียงจุดแต่พวกเขาทำภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตแทนตัวท่าน จุดจะได้รับการกราบไหว้ได้อย่างไร พวกเขาต้องกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้ มีการกล่าวถึงดวงวิญญาณว่าเป็นดวงดาวที่แสนมหัศจรรย์ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก แล้วพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นท่านจะสามารถส่องแสงสว่างมากกว่าพระอาทิตย์พันดวงได้อย่างไร พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ถ้าพระเจ้าส่องแสงสว่างมากกว่าพระอาทิตย์พันดวงแล้วท่านจะเข้ามาในทุกคนได้อย่างไร พวกเขาพูดสิ่งที่ผิดเช่นนั้นและจะดูว่าเวลานี้พวกเขาได้กลายเป็นอะไรโดยการรับฟังเรื่องเหล่านั้น! พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นรูปของพ่อควรจะเป็นเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ทำรูปของท่านให้ใหญ่ขึ้นเพื่อที่เขาจะได้กราบไหว้ท่านได้ พวกเขาทำภาพลักษณ์ด้วยหินก้อนขนาดใหญ่เช่นนั้น สูงเท่ากับพันดาฟที่ได้ถูกทำขึ้นมาในถ้ำ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! นี่คือการศึกษาล่าเรียน ธุรกิจก็แยกจากการศึกษาล่าเรียน บาบาสอนลูกและก็สอนธุรกิจแก่ลูกด้วยเช่นกัน บนกระดานบอร์ดควรมีค่ายก๊อของพ่อเป็นครั้งแรก ลูกต้องเขียนค่ายก๊อของพ่อแบบเต็มสมบูรณ์ สิ่งเหล่านี้เข้ามาในสติปัญญาของลูก ๆ ตามลำดับกันไป ตามความพยายามที่ลูกทำ เหตุนี้เองจึงกล่าวกันว่ามิชชีซังและผู้ขี้เมา ไม่มีเรื่องของอาวุธ ฯลฯ พ่อเปิดล็อกบนสติปัญญาของลูก ไม่มีใครที่โหนสามารถเปิดล็อก ก๊อดเรจ นี่ได้ เมื่อลูกมาพบพ่อ บาบาถามพวกเขาว่า: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? เราเคยพบกันในสถานที่นั้นในวันนั้นมาก่อนไหม? ลูก ๆ ตอบว่า: ใช่ บาบาเราเคยพบกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถถามสิ่งเหล่านี้ในลักษณะเดียวกัน เหล่านี้คือเรื่องที่ลึกล้ำมากและต้องเข้าใจ บาบาอธิบายความรู้ในวิธีที่ฉลาดมากหลายวิธี อย่างไรก็ตามลูกก็ซึมซับความรู้ตามลำดับกันไป การยกย่องชีพบาบาแตกต่างจากการยกย่องของบราห์มา วิษณุและชางก้า บทบาทของแต่ละบุคคลมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป บทบาทของคนหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับของอีกคนหนึ่ง ละครนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ แล้วละครก็จะกลับมาซ้ำรอยอีกเวลานี้ละครอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนอย่างไรและลูกลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร ลูกไปโดยผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เมื่อลูกกลับมา อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่ได้คงอยู่ ไม่มีใครได้นิมิตของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่

มีใครที่นั่นทำทาปาเซียเพื่อได้นิมิตของอาณาเขตที่ละเอียดเพราะไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น จะไม่มีผู้ทำบักตีของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนสร้างขึ้นมาตอนนี้เพื่อที่ลูกสามารถกลับไปโดยผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและแล้วก็ไปสู่โลกใหม่ ในเวลานี้ลูกเฝ้าแต่ไปและกลับจากที่นั่น เวลานี้ลูกได้หมั่นหมายและนี่คือบ้านแม่ของลูก วิษณุไม่เรียกว่าเป็นพ่อ นั่นคือบ้านฝ่ายสามของลูก เมื่อเด็กสาวเข้าไปอยู่บ้านของฝ่ายสาม เธอทิ้งเสื้อผ้าเก่าทั้งหมดไว้เบื้องหลัง ลูกทิ้งโลกเก่าไว้ข้างหลังอย่างสมบูรณ์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความเรียบง่ายของลูกและของพวกเรา! ลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากการดึงดูดอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องตัดสำนึกที่เป็นร่างออกไปด้วยเช่นกัน เมื่อลูกใส่สำหรับราคาแพง ลูกก็จะกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างในทันทีและลืมไปว่าลูกคือดวงวิญญาณ ในเวลานี้ลูกคือผู้อาศัยในต่างถิ่น (มีความเรียบง่าย) ความเรียบง่ายและสภาพของการปลดเกษียณคือสิ่งเดียวกัน ลูกต้องสลัดร่างกายทิ้งไป ดังนั้นลูกจะไม่สละละทิ้งสำหรับหรือ? บางครั้งเมื่อใครได้รับสำหรับราคาถูกหัวใจของเธอก็ห่อเหี่ยว ลูกควรมีความสุขที่ลูกได้รับบางสิ่งที่ราคาถูก สิ่งของที่ดีๆ ก็ต้องดูแลอย่างระมัดระวัง สิ่งต่างๆ เล็กๆ น้อยๆ ของการสวมใส่เสื้อผ้าดีๆ และกินอาหารดีๆ ก็จะทำให้ลูกในการไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูงของลูกเช่นกัน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก มีเรื่องเล่าทางศาสนาเรื่องหนึ่งที่พวกเขาเล่าว่าภรรยาบอกกับสามีของเธอให้ทิ้งแม่กระทั่งไม้เท้าของเขาอย่างไร พ่อพูดว่า: เสื้อผ้าเก่าเหล่านี้และโลกเก่านี้ทั้งหมดจะจบสิ้น ดังนั้น ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกเก่าทั้งหมด นี่เรียกว่าการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ชันยาสซีเคยมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด แต่เวลานี้พวกเขาได้เริ่มอพยพเข้า(ในเมือง) เมื่อก่อนนี้พวกเขามีพละกำลังอย่างมาก จะสามารถมีการยกย่องแก่ผู้ที่ตกลงมาได้อย่างไร? ดวงวิญญาณใหม่ๆ ก็จะเฝ้าแต่ลงมารเรื่อยๆ เพื่อเล่นบทบาทของเขา จนถึงสุดท้าย เขจะมีพละกำลังมากเท่าไร? ลูกใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีมากเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จะเฝ้าแต่มีความกระตือรือร้นต่องานรับใช้ ลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้ควรให้คำบรรยายด้วยความกระตือรือร้นเช่นที่บาบาทำ ไม่ควรมีใครท้อแท้ในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่เชื่อฟังและสวามิภักดิ์และซื่อสัตย์อย่างยิ่ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อบัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งอย่างไม่มีขีดจำกัด ขณะนี้เป็นเวลาที่ต้องกลับบ้าน ดังนั้น จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากการดึงดูดใด ๆ ก็ตามต่อโลกเก่าและร่างเก่า
2. อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสขณะที่สังเกตการณ์ทุกฉากของละคร

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกผู้ปลุกเรียกดวงวิญญาณมากมายด้วยสภาพของความสุขเหนือประสาทสัมผัสของลูกมากเท่าที่ลูกเข้ามาใกล้สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม สภาพสุดท้าย ของลูกมากเพียงใด ลูกจะรักสภาพของการอยู่อย่างเป็นรูปของความเยียบสงบมากเพียงนั้น เมื่อลูกอยู่ในสภาพนี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะสามารถปลุกเรียกดวงวิญญาณอื่นๆ ได้อย่างง่ายดาย สภาพที่มีพลังนี้คือสภาพของผู้ให้คุณประโยชน์โลก ด้วยสภาพนี้ลูกจะสามารถทำให้ศาสนไปถึงดวงวิญญาณมากมายได้ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ห่างไกลมากเพียงใดก็ตาม

คติพจน์: มีความสวามิภักดิ์(faithful) ในการเก็บคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนไว้ในสำนึกรู้ของลูก และชุมนุมจะมีพลัง

*** โอมชานติ ***